

Ceturtdiena, 2012. gada 29. marts

Reģionālā sadarbība

39. pauz atzinību Melnkalnei par apņēmību un konstruktivitāti, veicinot reģionālo stabilitāti un stiprinot labas kaimiņattiecības ar citām Rietumbalkānu valstīm; ar gandarījumu atzīmē Melnkalnes aktīvo dalību vairākās Eiropas dienvidaustrumu valstu reģionālajās iniciatīvās; īpaši uzsver Melnkalnes apņēmību, parakstot izdošanas nolīgumus ar Horvātiju, bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku un Serbiju, noslēdzot sadarbības nolīgumus ar citu valstu finansiālās izmeklēšanas dienestiem un 2011. gada 7. novembrī pievienojoties Serbijas, Melnkalnes, Horvātijas un Bosnijas un Hercegovinas ārlietu ministru deklarācijai, kuras mērķis ir bēgļu jautājuma atrisināšana šajā reģionā;

40. atzinīgi vērtē gan Melnkalnes, gan Serbijas apņemšanos divpusējās attiecības veidot uz stabilākiem pamatiem; mudina abu valstu politiskos un reliģiskos vadītājus turpināt etnisko un reliģisko grupu dialoga atmosfēras uzlabošanu, lai panāktu vienošanos, kas reglamentētu serbu pareizticīgo baznīcas statusu Melnkalnē; vienlaikus ar pievienošanās sarunām aicina Komisiju pievērst uzmanību Melnkalnes pareizticīgo baznīcas un serbu pareizticīgo baznīcas attiecībām, jo labākas attiecības starp abām valsts aktīvajām baznīcām un kopienām pozitīvi ietekmētu Melnkalnes politisko klimatu;

41. ar gandarījumu atzīmē Melnkalnes un Horvātijas labās kaimiņattiecības; atzinīgi vērtē Melnkalnes un Horvātijas tiesībsardzības iestāžu sadarbības nolīgumu, kurā noteikts pamats kopīgām darbībām dažādās policijas darba jomās, piemēram, noziedzīgu nodarījumu novēršanā, robežpolicijas darbā un vairāku sarežģītu reģionālās un starptautiskās organizētās noziedzības veidu apkarošanā; atzinīgi vērtē Melnkalnes un Horvātijas kopējas komisijas izveidošanu un ar gandarījumu atzīmē, ka abas puses ir vienojušās ievērot Starptautiskās Tiesas lēmumu attiecībā uz joprojām nenokārtoto jautājumu par Prevlakas pussalas teritorijas īpašumtiesībām;

*

* *

42. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Melnkalnes valdībai un parlamentam.

Korporatīvās vadības satvars Eiropas uzņēmumiem

P7_TA(2012)0118

Eiropas Parlamenta 2012. gada 29. marta rezolūcija par korporatīvās vadības satvaru Eiropas uzņēmumiem (2011/2181(INI))

(2013/C 257 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 5. aprīļa Zaļo grāmatu par ES korporatīvās vadības satvaru (COM(2011)0164),
- ņemot vērā 2010. gada 18. maija rezolūciju par uzņēmumu vadības deontoloģiskajiem aspektiem ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A7-0051/2012),

⁽¹⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 16. lpp.

Ceturtdiena, 2012. gada 29. marts

Vispārēja pieeja

1. atzinīgi vērtē ES korporatīvās vadības satvara pārskatīšanu, ko Komisija sākusī, izdodot zaļo grāmatu;
2. tomēr izsaka nožēlu, ka svarīgi korporatīvās vadības jautājumi, piemēram, padomes lēmumu pieņemšana, direktoru atbildība, direktoru neatkarība, interešu konflikti vai ieinteresēto pušu dalība, nav ietverti zaļajā grāmatā;
3. pauž nožēlu par to, ka zaļās grāmatas uzmanības centrā ir unitārā struktūra un nav ņemta vērā duālā struktūra, kas ir tikpat izplatīta Eiropā; uzsver, ka Komisijas pārskatā par ES korporatīvās vadības satvaru ir jāņem vērā dažādu uzņēmumu struktūru tiesības un pienākumi, kas noteikti valstu tiesību aktos, un īpaši unitārās un duālās struktūras atšķirības; turpmāk tekstā pārsvarā ir lietots termins „direktoru padome” attiecībā uz direktoru uzraudzības funkciju, kas duālā struktūrā parasti ir uzraudzības padomei;
4. uzsver, ka ir būtiski ES izveidot pārredzamāku, stabilāku, uzticamāku un atbildīgāku korporatīvo sektoru ar labāku korporatīvo vadību; uzskata, ka korporatīvajam sektoram savā praksē jāspēj ņemt vērā sociālos, ētiskos un vides problēmjautājumus un apliecināt atbildīgumu gan pret saviem darbiniekiem un ieinteresētajām personām, gan pret sabiedrību kopumā, kā arī nodrošināt labākus ekonomiskos rādītājus un kvalitatīvu darbavietu izveidi;
5. tomēr uzskata, ka laba vadība pati par sevi nevar novērst pārmērīga riska uzņemšanos; tādēļ aicina veikt neatkarīgu revīziju un izstrādāt noteikumus, kuros tiek ņemta vērā dažādā korporatīvā kultūra Eiropas Savienībā;
6. apgalvo — lai uzņēmumu varētu uzskatīt par labi vadītu, kā priekšnoteikumam jābūt atbildībai un pārredzamībai darbinieku, akcionāru un attiecīgā gadījumā citu ieinteresēto personu priekšā;
7. uzskata, ka būtu jāturpina popularizēt ESAO 2004. gada korporatīvās vadības definīcija, saskaņā ar kuru korporatīvā vadība ietver attiecību kopumu starp uzņēmuma vadību, tā padomi, akcionāriem un citām ieinteresētajām personām;
8. uzskata, ka pēc finanšu krīzes var mācīties no galvenajiem uzņēmumu bankrota gadījumiem uzņēmējdarbības vidē;
9. šajā saistībā uzsver, ka būtu jāpievērš uzmanība dažādu komiteju (revīzijas komiteju un, ja dalībvalstīs tādas eksistē, — atalgojuma un amatā iecelšanas komiteju) būtiskajai nozīmei uzņēmuma labas vadības procesā, un aicina Komisiju palielināt to lomu;
10. uzskata, ka ES korporatīvās vadības pasākumu pamatprincipi būtu piemērojami visiem biržu sarakstos iekļautiem uzņēmumiem; norāda, ka pasākumiem jābūt proporcionāliem uzņēmuma lielumam, sarežģītībai un veidam;
11. uzskata, ka iniciatīvām korporatīvās vadības jomā jābūt cieši saistītām ar Komisijas ierosinātajām iniciatīvām korporatīvās sociālās atbildības jomā; uzskata, ka pašreizējos ekonomiskajos un sociālajos apstākļos korporatīvā sociālā atbildība apvienojumā ar korporatīvo vadību varētu palīdzēt veidot ciešāku saikni starp uzņēmumiem un sociālo vidi, kurā tie attīstās un darbojas;
12. uzsver, ka finanšu jomas „godīgas spēles” iniciatīva ir labas korporatīvās vadības prakses piemērs, kas pārņemts no sporta; aicina citas nozares un valsts iestādes rūpīgāk aplūkot šos pasākumus, lai īstenotu dažus to pamatprincipus;

Ceturtdiena, 2012. gada 29. marts

13. aicina Komisiju visus likumdošanas priekšlikumus attiecībā uz korporatīvo vadību iesniegt ietekmes novērtējuma veikšanai, kurā galvenā uzmanība būtu pievērsta sasniedzamajiem mērķiem un uzņēmumu konkurētspējas saglabāšanai;

Direktoru padomes

14. uzsver, ka unitārās struktūrās skaidri jānošķir direktoru padomes priekšsēdētāja un galvenā izpilddirektora pienākumi; tomēr norāda, ka šim noteikumam jābūt proporcionālam uzņēmuma lielumam un specifikai;

15. uzsver, ka padomēs jābūt neatkarīgām personām, kam ir gan prasmes, gan pieredze, gan kvalifikācija, ņemot vērā, ka šim sastāva aspektam jābūt pielāgotam uzņēmuma darbības sarežģītībai un ieinteresēto pušu pienākums ir nodrošināt prasmju pareizu līdzsvaru padomē;

16. uzskata, ka darbinieku pieņemšanas darbā politikai, ja tādu izmanto, jābūt īpaši izstrādātai un tās pamatā jābūt „izpildi vai paskaidro” sistēmai; uzsver, ka šādas politikas dokumentu izstrāde un apstiprināšana ir ekskluzīvā ieinteresēto pušu kompetencē;

17. aicina uzņēmumus ieviest pārredzamas un uz nopelniem balstītas metodes cilvēkresursu jomā, kā arī efektīvi attīstīt un veicināt vīriešu un sieviešu dotības un prasmes; uzsver, ka uzņēmumiem darbavietā jānodrošina vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm, kā arī visiem vienlīdzīgas iespējas un jāveicina līdzsvars starp darba un ģimenes dzīvi vīriešiem un sievietēm;

18. uzsver, ka ir svarīgi, lai uzņēmumu padomēs būtu pārstāvēti locekļi ar dažādām prasmēm un zināšanām;

19. aicina Komisiju pēc iespējas drīz sniegt vispusīgus, aktuālus datus par sieviešu pārstāvību visu veidu uzņēmumos Eiropas Savienībā un par uzņēmējdarbības nozarē īstenotajiem obligātajiem un brīvprātīgajiem pasākumiem, kā arī dalībvalstīs pēdējā laikā pieņemtajiem pasākumiem, kuru mērķis ir palielināt šādu pārstāvību, un pēc tam, ja uzņēmumu un dalībvalstu veiktie pasākumi tiek atzīti par neatbilstošiem, sniegt 2012. gadā tiesību aktu priekšlikumus — ietverot kvotas — par to, kā palielināt sieviešu pārstāvību korporatīvas vadības struktūrās līdz 30 % 2015. gadā un līdz 40 % 2020. gadā, vienlaikus ņemot vērā dalībvalstu pienākumus un to ekonomiskās, strukturālās (t. i., saistībā ar uzņēmuma izmēru), juridiskās un reģionālās īpatnības;

20. uzsver, ka direktoriem jāvelta pietiekami daudz laika savu pienākumu izpildei; tomēr uzskata, ka visiem vienādi noteikumi nav ieteicami; uzskata, ka dalībvalstis jāmudina noteikt ierobežojumus attiecībā uz padomju skaitu, kurās var strādāt viena persona direktora amatā; norāda, ka tas palīdzētu palielināt sanāksmju skaitu padomēs un uzlabotu iekšējo uzraudzības struktūru darbības kvalitāti; uzsver, ka ir svarīgi, lai padomes locekļu darbība būtu pilnīgi pārredzama un netraucētu to pārējiem uzdevumiem;

21. piekrīt, ka lietderīgs paņēmieni korporatīvās vadības pasākumu efektivitātes novērtēšanai ir periodiski veikti ārēji novērtējumi; tomēr uzskata, ka tiem nevajadzētu būt obligātiem;

22. uzskata, ka vadības un uzraudzības padomes locekļu pienākums ir izmantot mācību iespējas un turpmāku apmācību, kas vajadzīga, lai pildītu savus pienākumus, vajadzības gadījumā saņemot uzņēmuma atbalstu;

23. mudina izpaust uzņēmumu atbildības politiku un gada atbildības pārskatus, kas jānodod akcionāru pilnsapulces apstiprināšanai; taču uzsver, ka dalībvalstīm jāatļauj iet vēl tālāk un noteikt prasības attiecībā uz izpilddirektoru un direktoru bez izpildpilnvarām individuālās atbildības izpaušanu, kas var palīdzēt uzlabot pārredzamību;

Ceturtdiena, 2012. gada 29. marts

24. uzskata, ka ir jāievieš cieša uzraudzība un jauni noteikumi, lai aizliegtu jebkādas nelikumīgas darbības attiecībā uz to uzņēmumu izpilddirektoru atalgojumu, prēmijām un kompensācijām, kuri darbojas finanšu vai ar finansēm nesaistītā korporatīvā nozarē un kurus dalībvalsts valdība ir „izpirkusi” no bankrota; uzskata, ka vajadzības gadījumā valsts līdzekļu, kas paredzēti „izpirkšanai”, aizsardzībai pret ļaunprātīgu izmantošanu jāizmanto tiesiskas darbības;
25. prasa ieviest ilgspējīgu atalgojuma politiku, kuras pamatā jābūt personas un uzņēmuma darbībai ilgtermiņā;
26. uzskata, ka direktoru atlīdzības paaugstināšanai jābūt saskaņā ar uzņēmuma ilgtermiņa dzīvotspēju;
27. atbalsta tādu ilgtermiņa ilgspējas elementu iekļaušanu vadītāju mainīgā atalgojuma sistēmā kā mainīgā atalgojuma procentu atkarība no sasniegtajiem mērķiem korporatīvās sociālās atbildības jomā, piemēram, veselība un drošība darbā un darbinieku apmierinātība ar darbu;
28. norāda, ka padome ir atbildīga par uzņēmuma stratēģijas, kas ietver uzņēmuma pieeju riskam, pārskatīšanu un pieņemšanu un tai būtu jāsniedz akcionāriem skaidrs un pēc iespējas plašāks tās pārskats, tomēr neatklājot informāciju, kas var kaitēt, piemēram, uzņēmuma konkurētspējai; uzskata, ka būtu jāiekļauj arī vides un sociālie riski tādā mērā, kādā tie būtiski ietekmē uzņēmumu, kā jau ir noteikts ES tiesību aktos;

Akcionāri

29. uzskata, ka būtu jāveicina akcionāru iesaistīšana uzņēmumā, palielinot viņu nozīmi, bet šai līdzdalībai būtu jābūt brīvai izvēlei, nevis obligātai prasībai;
30. tomēr uzskata, ka ir jāapsver pasākumi ilgtermiņa investīciju stimulēšanai, kā arī prasība nodrošināt pilnīgu pārredzamību, balsojot par jebkādam aizņemtām akcijām papildus uzrādītāja akcijām; uzskata, ka ir jāpārskata institucionālā investora rīcība, kuras mērķis ir radīt likviditāti un saglabāt labus reitingus, jo tādejādi šādi investori ir rosināti veikt tikai īstermiņa ieguldījumus akcijās;
31. norāda, ka Akcionāru tiesību direktīvā⁽¹⁾ tiek atbalstīts vienlīdzīgas attieksmes pret akcionāriem princips un tādejādi visi akcionāri (institucionālie vai cita veida) neatkarīgi no to ieguldījuma ir tiesīgi saņemt vienādu informāciju no uzņēmuma;
32. aicina Komisiju iesniegt samērīgus priekšlikumus Eiropas vadlīnijām par informāciju, kas akcionāriem tiek darīta zināma uzņēmuma gada pārskatos; uzskata, ka šai informācijai vajadzētu būt ļoti kvalitatīvai un izsmeļošai;
33. norāda, ka tirgū pastāv ilgtermiņa mērķu trūkums, un mudina Komisiju pārskatīt visus attiecīgos tiesību aktus, lai izvērtētu, vai nejauši nav iekļautas prasības, kas pastiprina īstermiņa pieeju; jo īpaši atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu atteikties no Pārredzamības direktīvā noteiktās prasības par ceturkšņa pārskata sniegšanu, kas maz papildina akcionāru zināšanas un vienkārši rada īstermiņa tirdzniecības iespējas;
34. atzinīgi vērtē pārvaldības kodeksa izstrādāšanu institucionālajiem investoriem visā Eiropas Savienībā; uzskata, ka Eiropas pārvaldības kodeksu varētu uzlabot, izmantojot jau pastāvošos modeļus un sadarbojoties ar valstu iestādēm;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. jūlija Direktīva 2007/36/EK par biržu sarakstos iekļautu sabiedrību akcionāru konkrētu tiesību izmantošanu (OV L 184, 14.7.2007., 17. lpp.).

Ceturtdiena, 2012. gada 29. marts

35. uzsver, ka institucionālo investoru pamatpienākums ir aizsargāt savas investīcijas un tie ir atbildīgi par viņu izvirzītā aktīvu pārvaldītāja uzraudzību attiecībā uz stratēģijām, izmaksām, tirdzniecību un apmēru, kādā aktīvu pārvaldītājs iesaistās investīciju uzņēmumos, un tādējādi to pienākums ir pieprasīt atbilstošu fiduciāro pienākumu izpildes pārredzamību;

36. šajā saistībā uzskata, ka institucionālajiem investoriem vajadzētu būt rīcības brīvībai izveidot attiecīgas stimulēšanas struktūras to profesionālai sadarbībai ar aktīvu pārvaldītājiem;

37. norāda, ka vienmēr būtu jāziņo par interešu konfliktiem, tostarp par tiem, kas varētu rasties, un ka ir nepieciešama attiecīga rīcība ES līmenī;

38. aicina Komisiju grozīt direktīvu par akcionāru tiesībām tā, lai novērtētu, kādiem līdzekļiem var palielināt akcionāru dalību; šajā sakarībā uzskata, ka Komisijai jāveic ietekmes novērtējums, lai analizētu elektroniskās balsošanas lomu biržas sarakstos iekļautu uzņēmumu pilnsapulcēs un tādējādi veicinātu akcionāru — un it īpaši pārrobežu akcionāru — dalību;

39. atgādina Komisijai, ka ir skaidri jādefinē „saskaņotas darbības” princips, jo vienotu noteikumu trūkums ir viens no lielākajiem šķēršļiem akcionāru sadarbībai;

40. uzskata, ka pilnvarotajiem padomdevējiem ir ļoti būtiska nozīme, bet to darbība bieži vien ir pakļauta interešu konfliktiem; aicina Komisiju ieviest turpmākus noteikumus, kas reglamentētu pilnvaroto padomdevēju darbību, un īpašu uzmanību pievērst pārredzamības un interešu konflikta jautājumiem; uzskata, ka pilnvarotajiem padomdevējiem vajadzētu aizliegt sniegt konsultācijas uzņēmumiem, kurā investē;

41. uzskata, ka uzņēmumiem jābūt tiesībām izvēlēties starp vārda akciju un uzrādītāja akciju sistēmu; uzskata, ka, ja uzņēmumi izvēlas vārda akcijas, tiem jābūt tiesīgiem zināt, kas ir to īpašnieki, un ka ES līmenī būtu jānosaka saskaņošanas prasību minimums attiecībā uz informācijas atklāšanu par būtiskajām akciju paketēm; uzskata, ka šādai pieejai nevajadzētu ierobežot uzrādītāja akciju turētāju tiesības neatklāt savu identitāti;

42. norāda, ka, lai gan mazākuma akcionāru aizsardzība ir jautājums, ko reglamentē valsts uzņēmējdarbības likuma noteikumi, Savienības rīcība varētu būt lietderīga, lai sekmētu pilnvaroto balsošanu;

43. atbalsta vadlīnijas, kas ietvertas Eiropas Korporatīvās vadības foruma 2011. gada 10. marta Paziņojumā par biržas sarakstā iekļauto uzņēmumu darījumiem ar saistītām personām; mudina Komisiju rīkoties ES līmenī, izmantojot ieteikuma tiesību pasākumus, piemēram, rekomendāciju;

44. uzskata, ka darbinieku kapitāldaļu īpašumtiesību sistēmu jautājums ir viens no tiem, kas jāreglamentē dalībvalsts līmenī, un darba devējam ar darbiniekiem būtu par to savstarpēji jāvienojas — iespējai piedalīties šādā sistēmā jebkurā gadījumā būtu jābūt brīvprātīgai izvēlei;

Princips „izpildi vai paskaidro”

45. uzskata, ka „izpildi vai paskaidro” sistēma ir lietderīgs korporatīvās vadības līdzeklis; atbalsta prasību par obligātu atbilstību valsts korporatīvās vadības kodeksam vai uzņēmuma izvēlētajam rīcības kodeksam; uzskata, ka jebkura atkāpe no rīcības kodeksa būtu loģiski jāpaskaidro un papildus šim paskaidrojumam būtu jāraksturo un jāizskaidro alternatīvs korporatīvās vadības risinājums;

46. uzsver nepieciešamību nodrošināt pašreizējo vadības noteikumu un ieteikumu labāku darbību un ievērošanu, nevis noteikt Eiropas līmenī saistošus korporatīvās vadības noteikumus;

Ceturtdiena, 2012. gada 29. marts

47. uzskata, ka prakses kodeksi var nodrošināt uzvedības maiņu un ar kodeksiem nodrošinātais elastīgums pieļauj jauninājumus, un tādējādi ir iespējams izmantot paraugpraksi visā ES; uzskata, ka labākās prakses apmaiņa uzlabotu korporatīvo vadību ES;

*

* *

48. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Eiropas Investīciju banka — 2010. gada pārskats

P7_TA(2012)0119

Eiropas Parlamenta 2012. gada 29. marta rezolūcija par Eiropas Investīciju banku (EIB) — 2010. gada pārskats (2011/2186(INI))

(2013/C 257 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Investīciju bankas (EIB) 2010. gada pārskatu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 15., 126., 175, 208.–209., 271., 308.–309. pantu, kā arī 5. protokolu par EIB Statūtiem,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 287. pantu par Revīzijas palātas funkcijām,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulu (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Lēmumu Nr. 1080/2011/ES, ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir ES garantiju zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem ārpus Savienības un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 633/2009/EK,
- ņemot vērā 2011. gada 10. maija lēmumu par 8., 9. un 10. Eiropas Attīstības fonda 2009. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 7. aprīļa rezolūciju par Eiropas Investīciju bankas 2009. gada pārskatu ⁽²⁾,
- ņemot vērā EIB Korporatīvās darbības plānu 2011.–2013. gadam, ko Direktoru padome apstiprināja 2010. gada 14. decembrī,
- ņemot vērā EIB Revīzijas komitejas 2011. gada 6. aprīļa ziņojumu par 2010. gadu valdei,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūciju par ieguldījumu nākotnē: jauna daudz-gadu finanšu shēma (DFS) konkurētspējīgai, ilgtspējīgai un integrējošai Eiropai ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV L 250, 27.9.2011., 111. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0156.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0266.